

Εἰς τὰ σύνορα, ἐμπρός! καὶ ἡ μελωδία περὶ τῆς ἀνωτέρω γίνεται μνεῖα καὶ ἤτις ἀφιερῶται «τοῖς ὑπὲρ πατρίδος πασοῦσιν εἰς τὰ θεσσαλικὰ πεδία κατὰ μῆνα Μαΐου 1886». γλυκύτετον ὁμολογουμένως καὶ περιπαθέστατον ἔργον. Ἀμφοτέρως τὰς συνθέσεις ταύτας ἐκτυπώνει καὶ δημοσιεύει μετ' ὀλίγον ὁ κ. Λαμπίρης ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἄζα

ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ ἐπιθίτον ἀνάμασι ἐκόλλησε πλέον εἰς τὰ καταστήματα τοῦ φιλοπόνου ἐκδότου κ. Κωνσταντινίδου, ὅπως ἡ μελάνη κυλλᾶ ἐπὶ τῶν πλακῶν τῶν πιεστηρίων του. Τὸ σπουδαιότατον ἔργον τῆς ἀνατοπώσεως τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Παπαρηγοπούλου καὶ τῆς κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων χάρις εἰς τὸ εὖνων διαδόσεως αὐτῆς χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσφ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐπερατώθη ἤδη ὁ Α' τόμος καὶ ἤρξατο ὁ Β'. οὐ ἐξαιτηθῆναι τὸ ἀ. φυλλάδιον ἀπὸ τὰς ἀρχῆς τοῦ παρόντος μηνὸς περιέχον καὶ νωστὶ παρὰ τοῦ συγγραφέως συντεθέντα ἐμβριθέστατον πρόλογον τοῦ Β'. τόμου, μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἐκδίδεται καὶ τὸ β'. φυλλάδιον. Ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι εἰς τὰ φυλλάδια ταῦτα, κατὰ σύμπτωσιν ἀγνώστην, περιγράφονται αἱ ἀθάνατοι νίκαι τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τὸ φυλλάδιον κόπτεται ἀκριβῶς εἰς τὴν μάχην τῶν Γαυγαμήλων...

Ἄριστος... Κάποιος ἰσχυρίζεται ὅτι ἀν παρρησιαστικῶς εἰς τὴν μάχην ταύτην ὁ φίλος διευθυντῆς τῆς «Νέας Ἐφημερίδος», θὰ ἐτρέπετο ἀμείψως εἰς ἀνάνδρον φυγῆν.
— Διὰ τί; ἐρωτᾷ τις ἀπορῶν.
— Διότι ἅμα ἤθελεν ἀκούσει τὴν λέξιν Γαυγαμήλα θὰ ἐνόμιζεν ὅτι δλακτοῦν οὐλοὶ λυσσατρῖνοι καὶ θὰ ἔφευγον.

Ἰδιαίτερως μνεῖας εἶνε ἀξία καὶ ἡ παρὰ τοῦ βιβλιοπώλου κ. Μπέκ ἐκδομένη ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τοῦ κ. Σπυρ. Π. Λάμπρου. Ἐκτικτος εἶνε ἡ φιλοκαλίᾳ μετ' ἧς ἐκτυποῦται τὸ ἀκριβότατον καὶ χρησιμώτατον τοῦτο σύγγραμμα κοσμοῦμενον διὰ πλείστων ὄσων καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἐν αἷς καὶ πολλαὶ ὁλοσέλιδοι. Εἰς ἐν τῶν τελευταίων φυλλαδίων ἡ εἰκὼν ἡ παρισταῖσα τὸν Δαρτεῖον ἦτον ὅλη μία ἀκτινοβολία μαγικῆ καὶ γοητευτικῆς ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τοῦ χρυσοῦ, χάρις εἰς τὸν χρυσοποιικίτον κίνδυνον τοῦ Πέρσου μονάρχου. Τὰ μέχρι τοῦδε 12 φυλλάδια φθάνουσι μέχρι τῶν Μεδικῶν. Ἡ ἱστορία αὕτη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀρχομένη θὰ φθάσῃ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ παραλειφθῶσι τὰ τελευταία εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος συλλαλητήρια, οὐδ' ἡ ἐν τῇ βουλῇ ἀγόρευσις τοῦ τουρκομάχου κ. Τράζ.

Καλλιόπη

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Ἡρακλῆς τῆς Σύρου:
«Διερχόμεθα αὐτὰς τὰς ἡμέρας μετὰ καύσωνος, ὀλίγη μᾶς ἐπεσκέφθη βροχὴ, ἀλλὰ δὲν ἰσχυσεν ἐπὶ πολὺ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ἰσχυροτέρων οὐσῶν σποράδην τὴν ἀτμοσφαιραν σύννεφά τινα ἐπισκέπτονται, ἀλλ' οὐδεμίαν δύναμιν ἔχοντα, ὡς μὴ φέροντα μετ' ἑαυτῶν τι διαλύονται περραχόμενα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν.»

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ ὑποψηφίου κ. Ἄζα, δημοσιευθέντος ἐν τῇ Θεσσαλιώτιδι Καρδίτῃς:
«Εἶδοποιῶ δὲ καὶ ὅλους τοὺς συνεπρωχιώτας μου, ὅτι ἐγὼ εἶμαι πτωχὸς καὶ δὲν ἔχω ἐξοδὸν διὰ σημαίας, ὥστε

ἕκαστος δύναται νὰ πάρῃ ἐξ ἰδίων του ἕνα ροῦπι Μπουχασὶ νὰ θέσῃ ὅπου θέλει πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων ὑποψηφίων, διότι ἀγῆκει εἰς ἡμᾶς τὸ κόκκινον.»

Ἐκ τοῦ Πολίτου Τριπόλεως:
«Ποικιλογενεῖς παρέαι, νήφουσαι ἢ ὑποβεβρεγμέναι, χυρτοστεφεῖς ἢ σὺδαροποιούμεναι περιήρχοντο τὰς διαφόρους χοροθεσίας θανυμάζουσαι ἢ ἀπατροπιαζόμεναι τὰς λευχειμονούσας καὶ πλεξιδοκόμους οἰκοκυρὰς σὺν ταῖς οἰκοκυροπούλαις, αἰτινες ὑπὸ ὀξύφθογγα ἄσματα ἀναγόμενα εἰς τὸ διάττανον τοῦ ξελαρυγγίσματος ἀναλόγως τοῦ ἀκροατηρίου, ἐχόρευον ἐν κανονικῷ ρυθμῷ ἐντοπίους χοροὺς, ἐνῶ τὸ ἀναπόφευκτον ἐκεῖ που ἐγγὺς ἀκάτω μεριᾷ καὶ μέσῃ ἐτίθει εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν τὴν προτίμησιν τῶν θεωμένων μετὰξὺ χοροῦ καὶ Βακχείου νάματος.»

Ἐκ τῆς Θεσσαλιώτιδος Καρδίτῃς:
«Οὐτιδανοὶ! καὶ θεωρεῖτε τὴν Ἑλλάδα ὡς τιμᾶριον; καὶ θεωρεῖτε τὸν Λαόν τῆς Ἑλλάδος τὸσον κοῦφον καὶ τῶν Φελλάχων Φελλαχέστερον ἵνα ἀνευ ὀδύνης καὶ ἀνευ αἰματοχυσίας κείρητε αὐτὸν ἄχρως ἰστέων;»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:
«Πῶς λοιπὸν τῶρα διαγαυγίζεις, Ἰουδα παρῆνομε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς σήμερον ὅπου ἔχει εἰς τὰ ὅπλα 100 χιλιάδας μυρμιδόνων δὲν εἶνε ἰκανὴ νὰ πολεμήσῃ;»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:
«Νομίζεις ὅτι διὰ τῶν παρασκηνίων τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς θὰ πκτήσῃς ἐπὶ τῶν στέρνων τῆς δυσμοίρου Ἑλλάδος;»

Ἐκ τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρου:
«Ἡ οικονομικὴ κρίσις ἦν διέρχεται ἡ πολιτεία εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, πολλοὶ δὲ τὴν σημερινὴν ταύτην οικονομικὴν κρίσιν μεταχειρίζονται ὡς σφυρίον καὶ δι' αὐτοῦ σφυρηλατοῦσι τὰς κεφαλὰς τῶν κυβερνῶντων.»

Ἐκ τοῦ κῦτοῦ:
«Ἡ παρελθούσα Δευτέρα ἦτο ἡμέρα ἀποφράς, ἡμέρα κακῆ, ἡμέρα ἣτις δίδει οὐχὶ μόνον εἰς ἡμᾶς πλουσίαν τροφὴν συζητήσεων, ἀλλὰ τὰ τελεσθέντα τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὑποχρεῶνον τὸν ἀμερόληπτον ἱστοριογράφον νὰ δώσῃ πολλὰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐπωνυμίας εἰς τοὺς συγχρόνους ἡμᾶς, τοὺς δὲ σήμερον κυβερνῶντας νὰ βαπτίσῃ διὰ προδοτικῶν καὶ οὐτιδανῶν ἐπιθέτων.»

Ραιεσοχημτη

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. — Ἀπόψε ὁ Λεκατσᾶς ὡς Ρισελιέ, διλαδὴ μοναδικὴ καλλιτεχνικὴ εὐκαιρία.